nec in diuitijs fallacibus.j.Thimo.vi.diuitibus huiꝰ ſe-
culi pcipe nõ ſublime ſapere:neqꝫ ſperare in incerto diui-
R tiarꝫ.ſ in deo viuo.vel ſic(para.coꝛ e.ſpe.in d.i. paratum
Triplici ꝯſideratiõe parat iuſtus coꝛ ſuũ ad ſpem — ẽ ad ſperãdũ.Triplici aũt ꝯſideratiõe parauit coꝛ ad ſpẽ
ſcꝫ ꝯſideratione pietatis dei.Eccli.iiij.Miſerebiť tui ma
gis q̄ mr̃ ⁊ ꝯſideratiõe ꝓprie fidei ⁊ laboꝛis. ad Roma.
v.Tribulatio patientiã opať.patiẽtia aũt ꝓbationẽ. pro
batio vo ſpem.Itẽ ꝯſideratiõe ſuccurſus ſanctoꝝ.vñ di-
cit beata vgo Eccli.xxiiij.Ego mr̃ pulcre dilectõis ⁊ agni
tionis ⁊ ſancte ſpei.Oſee.ij.Dabo eis vallem achoꝛ vbi
ꝓpriecarius lapidatus ẽ.eſt religio.ſunt aũt aliq̄ qui ſpe-
rant tm̃ in ꝓſperitate ſ veniẽte aduerſitate deſperant.vñ
ꝯtra hoc ſubiũgit(ꝯfirmatũ eſt coꝛ eius).ſ.in ſpe.pß.Ego
aũt ſemp ſperabo.Iob.xiij.Etiã ſi occiderit me in ipſum
ſperabo.ita confirmatũ ẽ.ꝙ(nõ cõmo.)a ſpe iſta (donec
deſpi.inimi.ſuos)ꝙ fit in pſenti cũ hõ dyabolũ cõtemnit
mundũ carnẽ ⁊ oẽm peccatũ ⁊ fit in futuro cũ deſpiciet.i.
deoꝛſum in inferno poſitos aſpiciet inimicos ſuos.demo
nes ſupra ⁊ ſup inimicos meos deſpexit oculus meꝰ.No
tãtur aũt in hoc vſu q̄nqꝫ dona.ſ.fideles cuꝫ dicit (pa.coꝛ
e.)Act.xv.Fide purificãs coꝛda eoꝝ.ſpes cuꝫ dicit(ſpe.i
d.)charitas cũ dicit(ꝯfir.ẽ coꝛ e.)ad Eph.iij.In charita
te radicati ⁊ fundati pſeuerãtia.cũ dicit(nõ cõmo.)ſecu-
ritas cuꝫ dicit(do.deſ.inimi.ſ.diſpſit)h dať forma dandi
elemoſynã(diſpſit)diuerſis dando nõ totũ parentibꝰ vel
(diſpſit)multa dando Tho.iiij.Si multũ tibi fuerit abũ
danter tribue(dedit)nõ vendidit,ꝓpter laudẽ.Mathe.v.
Amẽ dico vobis rece.m.ſuã(paupibus)nõ diuitibꝰ Eſa.
lviij.Frãge eſuriẽti pa.t.⁊ egenos vagoſqꝫ induc.in do.t.
L Hiero.ſpecies ſacrilegij ẽ res paupeꝝ nõ paupibus dare
Forma dandi elymam. — Luce.xiiij.Cũ facis conuiuiũ voca paupes.debiles.clau-
dos ⁊ beatus eris q̄ nõ habent vñ tibi retribuant.retribu
etur em̃ tibi in reſurrectione iuſtoꝝ(iuſticia eo.)vt ſe ma
gis reputet reddere Eccleſiaſtici.iiij.Declina ſine triſticia
aurẽ t.pauperi ⁊ redde debitũ.Aug.Aliena rape conuin
ciť q̄ ſupflua paupibus nõ largiť(manet)nõ ad hoꝛaꝫ ſ
(in ſeculũ)cõſecutiuũ(ſeculi)pñtis.q.d.ꝑ totũ hoc ſecu-
lũ q̄ diu vixerit iuſtus erit.⁊ in futuro ſeculo in eternũ ma
nebit merces iuſticie ſue.Eccleſiaſti.xj.Datio dei perma-
net iuſtis ⁊ pfectus illiꝰ ſucceſſus habebũt in eternũ(coꝛ-
nu eiꝰ)ꝙ h nõ apparet(exultabiť)nõ h ſ(in gloꝛia)eter
na.qm̃ q̄ ſe humiliat opa miſcdie alijs impendẽdo exalta
biť.Luc.xviij.pß.ſupra omnia coꝛnua peccatoꝝ ꝯfringaꝫ
⁊ exaltabunť coꝛnua iuſti.

**Peccatoꝛ videbit ⁊ iraſcetur dẽtibus ſu
is fremet ⁊ tabeſcet deſiderium peccatoꝝ
peribit.**

Tercia ps vbi mala impijs aſſerit euentura.ſed pͥmo
Allegorice. — Allegorice de iudeis exponamus(pctõꝛ).ſ.iudeus(vide
bit)gloꝛiã xp̄i.ſ.in quãto honoꝛe habebiť poſt reſurrecti-
onẽ.⁊ quõ apli p̄dicabũt ⁊ faciẽt mirabilia ⁊ iudeꝰ (iraſce
tur)in tm̃ ꝙ(dentibus ſuis fremet)exterius(⁊ tabeſcet)
interius.Act.vij.Audiẽtes aũt hec diſſecabanť coꝛdibꝰ:
⁊ ſtridebãt dentibus in eũ.ſ.in ſtephanũ (deſideriũ pctõ-
rũ).i.iudeoꝝ xp̄m moꝛti tradentiũ qꝺ fuit peccatũ maxi-
mũ vñ anthonomatice dicunť pctõres(peribit)q: nõ ac-
cidet eis qꝺ deſiderabãt. ſed contrariũ. conſiderabãt em̃
nomẽ xp̄i extinguere.Ieremi.xj.Cogitauerũt ſup me cõ-
ſilia.dicẽtes mittamus lignũ in panẽ eius ⁊ eradamꝰ eum
de terra viuentiũ ⁊ nomẽ eius nõ memoꝛeť amplius.ſ ꝑ
hoc magis dilatatũ fuit nomen eius.Moraliter (pctõꝛ)
ſcꝫ dyabolus.vel etiã hõ pctõꝛ(videbit)gloꝛiã iuſti quan
Moraliter. — do exaltabiť coꝛnu eius in gloꝛia(⁊ iraſcetur)taꝫ contra
ſeipm̃ q̄ ꝯ iuſtos q̄bus inuidebit.Sap.v.Videntes turba
bunť timoꝛe hoꝛribili ⁊ mirabũť in ſubitatione inſpate ſa
lutis gementes p̄ anguſtia ſpiritus dicẽtes intra ſe penitẽ
tiam agẽtes ⁊c̄.(dentibꝰ ſuis fremet)in inferno.Ubi erit
fletus ⁊ ſtridoꝛ dentiũ.Math.xiij.(⁊ tabeſcet)nec mirũ
q: nihil habebit ꝙ opoꝛtet(quia deſideriũ peccatoꝝ peri
bit)ita ꝙ nec moꝛtẽ quã deſiderabũt poſſint habere.Apo
cal.ix.Deſiderabũt moꝛi ⁊ fugiet moꝛs ab eis vel de pre-
ſenti poteſt legi(peccatoꝛ)dyabolus vł hõ (videbit)ꝑfe-
fectũ bonoꝝ ⁊ hec enumerat ꝓ pena pctõris q: videt ⁊ in-
uidet.⁊ ſic toꝛqueť.Uñ dicit Señ.vtinã inuidi vbiqꝫ ocu
los haberẽt oim̃ felicitate toꝛquerenť vnde penã eoꝝ ape
rit cũ ſubdit(⁊ iraſceť)in coꝛde ſuo (dentibus ſ.fremet)
hoc frequẽter accidit inuidis.ſ nõ nocent niſi ſibi.vñ ad-
dit(⁊ tabeſcet)in ſe nõ potẽs alijs nocere.vñ ſubdit (de-
ſi.pctõꝝ pibit).i.nõ poterũt implere qꝺ deſiderãt ⁊ inde
cruciabunť in ſeipſis.Oratius Inuidus alteriꝰ macreſcit
rebꝰ opimis.Ideꝫ inuidia ſiculi nõ inuenere tyranni ma-
ius toꝛmentũ alius.Iuſtius inuidia nihil ẽ q̄ ꝓtinus ipm̃
Actoꝛẽ rodit excruciatqꝫ ſuũ ⁊ põt exponi (deſideriũ pec
catoꝝ peribit).i.illa q̄ deſiderant pctõres ſcꝫ tempalia.j.
Ioh.j.Trãſit mũdus ⁊ ꝯcupiſcẽtia eius.ſ.ꝯcupiſcentia
oculoꝝ ⁊ ꝯcubiſcẽtia carnis.⁊ ſupbia vite.Iob.xx.Cũ ha
buerit qꝺ cupierat poſſidere nõ poterit.ecõtro deſideriuꝫ
iuſtoꝝ nõ peribit quia.Prouer.x.Deſideriũ ſuũ mulq̄ da
bitur ⁊ quod eſt illud.Prouerbioꝝ.xj.Deſiderũ iuſto-
rum eſſe bonum.

Pſalmus. CXII

pß.cxij.

**Laudate pueri dominũ:laudate no
men domini.**

Titulus(alľa)Hũc titulũ ipſe dauid exponit q̄ ẽ de lau-
de dei ⁊ incipit(laudate alleluia)em̃ interpťať laudate do
minũ vel inuiſibilẽ:intentione monet ad laudandũ deuꝫ.
Modus due ſunt ꝑtitiones.Primo monet ad laudem ⁊
oſtendit a quibus quis ⁊ q̄diu ⁊ vbi ⁊ quare laudeť.Se
cũdo idem facit qꝺ monet ibi(quis ſicut)Primo ĝ oſten
dit a q̄bus laudeť cũ dicit(do.⁊ nõ do.)q̄diu laudamus
ſic oſtendit cum dicit(ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ)⁊c̄.vbi cũ dicit
(a ſo.oꝛtu vſqꝫ)⁊c̄.quare cũ ſubiungit (excel.ſup oẽs ge.
dñs)dicit ergo(lau.pueri dñm)ad lrãm em̃ pueri ſũt cõ-
gregãdi ad eccleſiã vt inſtruanť ⁊ bñ viuãdo innocentiaꝫ
ſuam laudent deũ.Ioel.ij.coadunate ſenes congregate
puulos ⁊ ſuggentes vbera ⁊c̄.Allegorice impletũ eſt hoc:
Allegorice — (laudate pueri)Math.xxj.quãdo pueris laudantibꝰ di
xit dñs iudeis indignãtibus nunq̄ legiſtis quia ex oꝛe in-
fantium ⁊ lactentiũ pfeciſti laudem ⁊c̄.⁊ poſſet hoc eẽ bo
nũ thema in feſto innocentiũ qui preconiũ domini nõ lo-
quẽdo ſ moꝛiẽdo confeſſi ſunt in effuſione ſui ſanguinis
ſicut ⁊ in Gen.iiij.Dicitur ꝙ ſanguis abel clamauit ad do
minũ de terra.ſimiliter poteſt dici ꝙ ſanguis innocentiuꝫ
clamauit ſ differenter.quia ille vindictam ⁊ iſte veniam.
hoc exemplo xp̄i de quo Hebre.xij.Acceſſiſtis ad ſangui-
nis aſperſionem melius lo.⁊c̄.(laudate nomẽ dñi)hoc fe
cerũt pueri hebreoꝝ dicentes oſanna filio dauid.benedi-
ctus qui venit in nomine domini ſicut diciť Mathei.xxj.
Et eccleſia ita cantat de pueris hebreoꝝ tollentes ramos
oliuarũ ⁊c̄.Ipſi etiam pueri hebreoꝝ.i.filij eoꝝ poſt reſur
rectionẽ dñi p̄dicantes dixerũt id qꝺ ſequiť.

**Sit nomen domini benedictũ ex hoc nũc
et vſqꝫ in ſeculum.**

Sit no.dñi)xp̄i ieſu (benedictũ).i.nomen illud benedi
xerũt ⁊ p̄dicauerunt.vñ dicit petrus hoc nomẽ bñdicẽdo
Actu.iiij.ꝙ in noĩe xp̄i claudus ambulaſſet ⁊ addidit.ne
qꝫ em̃ aliud nomẽ ẽ ſub celo datũ hoibus in q̄ opteat nos
ſaluos fieri(ex hoc nũc ⁊ vſqꝫ in ſe.)q: laus nois xp̄i que
tũc icepit:nũq̄ de cetero ceſſabit.ſꝫ em̃ laudabiť in eccle-
ſia militãte ⁊ in eternũ in ecclĩa triũphante:⁊ hec laus erit
vbiqꝫ terrarũ.vnde addit.

**A ſolis oꝛtu vſqꝫ ad occaſum: laudabile
nomen domini.**

Laudabile)ꝑ apľos.q: in oẽm terrã exiuit ſonus eoꝝ.
Mal.j.Ab oꝛtu ſolis vſqꝫ ad occaſum magnũ ẽ nomẽ m.
in gentibꝰ.Põt etiã ⁊ aliť exponi verſus iſte allegorice q: — Allegorice
xp̄us ẽ ſol.oꝛtus huiꝰ ſolis ẽ xp̄i natiuitas.occaſus paſſio
eiꝰ i natiuitate eiꝰ fuit pauptas i moꝛte ignominia ⁊ ꝓpter
vtrũqꝫ laudabilis ẽ dñs nõ tm̃ ꝓpẽ magnifica eius opera.
Eccli.j.Oriť ſol ⁊ occidit ad locũ ſuũ reuertiť.oriť i nati
uitate xp̄s.occidit in paſſione ad locũ ſuũ reuertiť in aſcẽ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſione.ꝑt ſteꝫ legi de trib⁹ magis q̄bus fuit nomen xp̄i lau
dabile (a ſol oꝛ. vſq3 ad oc.) q2 ab oꝛiente venerūt verſus
occidentē laudātes nomē dn̄i adoꝛādo: τ quare ita ſit lau
dandus dn̄s vbiq3 ſubiungit dicens.

4 ¶ Excelſus ſuper omnes gentes dominus
et ſuper celos gloꝛia eius.

¶ Excel. ſup o. g.) .i. ſup oīa terrena (τ ſu. c. glo. ei⁹) .i. ſup
oīa celeſtia. τ ꝓpter hec duo q̄ dicit excludit erroꝛē dupli
cē. quidā eñ adoꝛabāt terrena vt ydola vel talia. Alij aūt
adoꝛabāt celeſtia vt ſolē τ lunā ꝯ p̄mos dicit (q̄ domin⁹
excelſus ē) ſup terrena ꝯ ſcdos q̄ (ſup celos gloꝛia eius)
Exo. xx. Ego ſum dn̄s de⁹ tuus nō habebis deos alienos
coꝛā me. Nō facies tibi ſculptile neq3 oēm ſilitudīē q̄ eſt
in celo deſup: τ q̄ in terra deoꝛſum τc. vel ſic (excel. ſuper
o. g. d.) .i. regnat ſup gētes xp̄s (τ ſu. ce. glo. e.) .i. ſup apo
ſtolos q̄s ſpeciali⁹ inhabitat τ in eis gloꝛiat̄. vñ ſupra ibi
dē dicit regnabit de⁹ ſup gētes de⁹ ſedet ſup ſanctā ſedeꝫ
ſuā. Moraliť (lau. pu. do.) q̄ volūt deū laudare debēt eē
pueri .i. puri a p̄ctō q2 nō ē ſpecioſa laus in oꝛe peccatoꝛis
Eccli. xviij. τ i p̄s. p̄ctōꝛi dixit deus quare tu enarras iuſti
cias m. τc. p̄s. rectos decet laudatio hui⁹ ſignū habemus.
Dan. iij. vbi dr̄. q̄ tres pueri laudauerūt deum in foꝛnace
ignis. tres pueri ſunt q̄ habēt triplicē puritatē coꝛdis oꝛis
operis. hij laudāt deū in foꝛnace ignis .i. in mūdo. j. Joh.
j. totus mūdus in maligno poſitus ē .i. in malo igne. ſunt
aūt multe ꝓprietates pueri quas h̄re debem⁹ q̄ notantur
hijs v̄ſibus. Credulus incultus ſimplex placabilis iſons.
Caſtus amatus ouās: humilis memoꝛās nouus vl̄ flens.
(credu.) Prouerbio. xiiij. Innocēs credit omi verbo τ d̄
paulo dicit̄ Act. xxvj. q̄ nō fuit incredulus. dicit ei ſic nō
fui incredulus celeſti viſioni (incultus) ſicut xp̄s q̄ pānis
fuit inuolutus vt hr̄ Luce. ij. (ſim.) ad Romañ. xvj. Uo
lo vos ſapiētes eē in bono. ſ ſimplices i malo (placabil̄)
Eccl'aſti. xxix. In p̄ceptis ei⁹ placoꝛ fit. τ hoc p̄cipit̄ Le
uiti. xix. Nō eris memoꝛ iniurie ciuiū tuoꝝ (inſons) .i. in
nocens ſupra cuſtodi innocentiā (caſtus) Sap. iiij. O q̄3
pulcra eſt caſta generatio. j. Thi. v. Teipm caſtū cuſtodi
(Amatus) Oſee. xj. Quia puer iſrl̄ τ dilexi eū (ouās. id ē
gaudens Prouerb. xvij. Anim⁹ gaudēs etatē floꝛidam fa
cit. (hūilis) Matthei. xviij. Quicunq3 hūiliauerit ſe ſic p
uulus iſte hic ma. i re. ce. Luce. ij. dr̄ de xp̄o erat ſubditus
illis (memoꝛās) .ij. Timo. iij. Permane in hijs q̄ didici
ſti τ ſequit̄ q2 ab infantia ſacras lr̄as noſti (nou⁹) Ephe.
iiij. renouamini ſp̄ū mētis vr̄e. j. Pe. j. Sicut mō geniti in
fantes (flens) Sap. vij. p̄mā vocē ſilem oibus emiſi plo
rās. q̄ ſ tales pueri eſtis (lau. no. dn̄i.) nō p̄hēdas τ diui
tias hoc nomē laudāt q̄ i noie dn̄i ieſu .i. ꝓ ſalute ſua lau
dabiliť viuūt. vñ ad Roma. ij. Dicit ap̄ls ad iudeos ꝑ q̄s
itelligunt̄ clerici. nomē inq̄t dei ꝑ vos blaſphemat̄ int̄ gē
tes. Sūt autē q̄ ꝓponūt ip̄m ſic laudare. ſ ſp differūt et ꝓ
craſtināt. vñ ꝯ hoc hn̄ ſbdit. (ſit no. do. b. ex h. nunc). q. d.
ſtatim i hoc nūc icipiam⁹ laudare τ bn̄dicere q2 q̄ nō ē ho
die cras minus aptus erit. Prouerbi. xxvij. Ignoꝛas q̄d
ſupuētura pariat dies Eccli. Ne tardes conuerti τc. Eccli.
lj. bn̄dicā nomē dn̄i cū adhuc iunioꝛ ſum. Sūt τ alij q̄ ſa
tis incipiūt ſ pſeuerare negligūt ꝯ qd̄ addit (τ vſ. in ſec.)
Eccli. lj. Laudabit vſq3 ad moꝛtē aīa mea dn̄m τ poſt lau
dabo nomē tuū aſſidue. Math. x. Qui pſeuerauerit vſ. in
fi. h ſal. e. Idē etiā ꝯfirmat cū ſubdit. (a ſo. o. v. ad. o. l. n.
d.) ꝑ ſol. n. oꝛtū intelligit̄ natiuitas hoīs qn̄ in hāc lucē p̄
mo intrat ꝑ occaſū vō moꝛs intelligit̄. vl̄ ꝑ ſolis oꝛtū pro
ſperitas: ꝑ occaſum aduerſitas deſignat̄. τ ſiue ſic ſiue ſic
ſp (l. no. dn̄i) q2 ꝑ totā vitā hoīs τ i omi foꝛtuna. p̄s. bn̄di
cā dn̄m i oī t̄pe ſp laus e. i oꝛe m. laudare aūt debem⁹ ꝓpt̄
bona q̄ facit h nobis. vñ dicit (excelſus) multa mirabilia
faciēdo (ſu. o. g. d.) q2 oēs ei⁹ bn̄ficia p̄ticipāt quā altitudi
nē mirabat̄ Aug. ſicut de illo dr̄ nec ſatiabat̄ illis diebus
dulcedine mirabili cōſiderare altitudinē cōſilij diuini ſu
per ſalutē generis hūani τ vt ꝓpter hoc laudemus eū mo
net beatus Grego. dicēs. nō ceſſemus grās agere quia nō
ceſſat bn̄facere. p̄s. cantabo dn̄o q̄ bona tribuit mihi. Ite
rū nō tm̄ ꝓpter hoc q̄ mō facit: ſ ꝓpter ea q̄ facturus ē i pa
tria eterna de qua ſubdit̄ (τ ſu. ce.) ē (glo. e.) quā nobis ſi
bona fuerim⁹ p̄parauit q̄ ad lr̄am ē (ſu. ce.) .i. i celis ſm̄ q̄
dr̄ Luc. ij. Gloꝛia in excelſis deo. Itē iō hn̄ dr̄ (ſup ce.) q2
iſta gloꝛia celat̄ mō τ abſcondit̄ a nobis. p̄s. q̄3 magna mul
titudo dulcedinis t. do. quā abſcō. ti. te. illā vō abſconſam
dulcedinem gloꝛie mō adoꝛam⁹ τ aliquādo deguſtam⁹ ſ
quādo reuelabitur ſatiabimur ſicut ſupra dicit Satiaboꝛ
cum apparuerit gloꝛia tua.

¶ Quis ſicut dominus deus noſter qui in
altis habitat τ hūilia reſpicit i celo τ i terra 5

¶ Secūda ꝑs vbi facit id qd̄ alios ſupra monuit. ſ. lauda
re dn̄m τ allegoꝛice laudāt eum. ſ. xp̄m ab vtraq3 natura — Allegoꝛice.
quā null⁹ ſimul habet nec habuit niſi ip̄e. vñ q̄rit (quis)
ē vel fuit vel vnq̄3 erit (ſi. d.) xp̄s (de⁹) ecce diuinitas (no
ſter) ꝯfoꝛmitate nr̄e nature. ecce hūanitas. Eſaie. vij. ecce
v̄go ꝯci. τ pa. fi. τ vo. no. ei⁹ emanuel .i. nobiſcū de⁹ quam
vtrāq3 naturā adhuc magis exp̄mit cū ſubiūgit (q̄ in alt
ha.) τ hūilia reſpicit ip̄e p̄ habitauit τ ſp habitat (in alt.)
id ē in angelis. ſ poſtmodū in fine ſeculoꝝ ip̄e (reſpi. hū
milia) ꝑ incarnationē ſm̄ q̄ ſupra dr̄. dn̄s de celo i terraꝫ
aſpexit vt audiret gemitus cōpeditoꝝ vt ſol. fi. interemp.
Baruch. iij. Poſt hoc in terris viſus ē τ cū hoībus cōuer
ſatus ē τ hic (in celo τ in terra) .i. reſpectus vtilis iſte fu
it celo τ terre. celo ad reparationē ruine angeloꝝ τ t̄re ad
redemptionē generis hūani. vel ſic (hūilia reſpicit) .ſ. hūi
litatē beate v̄ginis. Luc. j. q2 reſpexit hu. an. ſue. τ hoc (in
celo) .i. in ſua v̄ginitate (τ in terra) .i. in ſuo cōiugio quia
in vtroq3 humilitatem ſeruauit.

¶ Suſcitans a terra inopem: et de ſtercoꝛe
erigens pauperem. 6

¶ Su. a ter) .i. de beata v̄gine (inopē) .ſ. ſeip̄m qn̄ natus ē
paup de ip̄a (ſuſcitās) dicit hn̄ ꝓpter miraculū q̄ de virgi
ne natus ē (de terra) beata v̄go dr̄ terra q2 iſtū benedictū
fructū nobis poꝛtauit τ attulit. p̄s. terra nr̄a dabit fructuꝫ
ſuū. τ alibi veritas de terra oꝛta ē. inopem. ij. Coꝝ. viij. ſci
tis gratiā dn̄i nr̄i ieſu xp̄i qm̄ ꝓ nobis egenus factus ē vt
eſſet diues vt illius inopia nos diuites eſſemus (τ de ſter
coꝛe) peccatoꝝ τ t̄paliū (erigens) ad ſupna (pauperē) .i.
humanū genus ip̄e eñ ꝓmittebat eterna τ docebat ꝯtem
ni t̄palia τ peccata. Mat. iiij. Penitentiā agite appꝛopin
qua. n. re. ce. Mathe. xix. Uende oīa q̄ poſſides τ da pau
peribus. τ habebis t. in celis. τ Math. vj. Theſaurizate
vobis theſauros in celo τc. ꝓpter hoc ſubdit.

¶ Ut collocet eum cum pꝛincipibus. cum
pꝛincipibus populi ſui. 7

¶ Ut col. eū) pauperē. ſ. genus humanuꝫ (cū p̄ncipib⁹) .i.
angelis in celo (cū p̄ncipib⁹) dico (ppl'i) nō alieni ſ (ſui)
Angeli ei dicunt̄ p̄ncipes q2 p̄ponūt̄ ſup hoīes q̄lib3 eñ
vnū h3 angelū bonū ad cuſtodiā. ſup ꝓuicias etiā p̄ponū
tur. vñ Dan. x. Princeps regni pſarū reſtitit mihi. xxj. die
bus. τ ecce michael vn⁹ de p̄ncipib⁹ p̄miſ venit ad adiuto
riū. τ poſtea dicit nemo ē adiutoꝛ me⁹ in omibus hijs niſi
michael p̄nceps nr̄: ſ anq̄3 ibi collocet eos. hic eos exami
nat τ exercet in tribulatioib⁹ τ bonis opibus. vnde ſbdit.

B
Angeli p̄po nūt̄ ad cuſto diam hominib⁹ τ ꝓuincijs

¶ Qui habitare facit ſterilem in domo ma
trem filioꝛum letantem. 8

¶ Sterilē) .i. eccleſiaꝫ de gētib⁹ q̄ p̄us fuit ſterilis a bonis
opibus ſ nūc facit eā dn̄s habitare (i domo) .i. i eccl'ia ge
nerali collecta de vtroq3 ppl'o. nō ſterilē (ſ matrē filioꝝ)
.i. multoꝝ fideliū (letantē) de ꝓle. vñ monet eū ad laudē
τ leticiā. Eſaie. liiij. Lauda ſterilis q̄ nō paris. decāta lau
dē τ hymnū q̄ nō pꝛiebas qm̄ multi filij deſerte mag' q̄3 ei⁹
q̄ hēbat viꝝ .i. pl'es ſunt fideles de gētibus q̄3 de iudeis qd̄
ſignificatū ē. j. Regū. j. vbi dr̄. q̄ anna fuit p̄ ſterilis. ſ po
ſtea pepit ſeptē filios τ dr̄ poſtea i cātico donec. ſterilis pe
perit plurimos τ que multos habebat filios infirmata eſt
Moraliť vox eſt hec huoꝝ dei de ſuo dn̄o τ de ei⁹ altitu
dine gloꝛiantiū τ dicentiū (q̄s ſicut dn̄s de⁹ nr̄) q. d. null⁹ — Moraliter.

Moraliť A Qualiť a pueris laudandus ſit dn̄s τ de muliꝗ ꝓprietatibus puerorum.

Iob.xxxvj. Ecce deus excelſus in fortitudine ſua ⁊ null⁹ ei ſilis in legiſlatorib⁹. vñ magna dignitas ē tāto dño ſui-re. Hoc. cui ſuire regnare ē Eccli.xxiij. Gloria magna eſt ſequi dñm (qs) ergo (ſicut dñs) cui ſuire debem⁹ (de⁹) quem colere (nr̄) quē amare debem⁹ (q̄ i altis habitat) .i. in ſanctis q̄ ſunt alti ꝑ vitā ⁊ meritū pꝫ. tu aūt in ſācto ha bitas. ſ Mich.vij. dr̄ periit ſanct⁹ de tra. vñ videt̄ ꝙ poſſi mus mō dicere ꝙ fili⁹ hois nō hꝫ vbi caput reclinet. verū tñ nc oēs videamur dānare poſſum⁹ dicere ꝙ periit ſan ctus de terra ꝗtū ad apparentiā eo ꝙ multū ē in terra de palea q̄ occultat grana ⁊ ne de altitudine mūdi de q̄ Luc. xvj. Qd̄ hoibus altū ē abominatio ē apud deū intelligat̄ qd̄ hic dr̄ (in altis habitat) ſubdit (⁊ hūilia reſpicit) quia placet ei ſp hūilitas (in celo) vñ ſupbos angelos eiecit (⁊ in terra) vñ ⁊ de padyſo terreſtri ſupbum ⁊ inobedienteꝫ adā eiecit ⁊ puniuit totā poſteritatē ei⁹. Eſa.vl. ad quē re ſpiciā niſi ad paupculū. ſ. ad humilē. vñ alia lr̄a hꝫ ſuper quē requieſcet ſpūs meus niſi ſup humilē ⁊ quietū ⁊c. vl' (in celo) .i. in ꝯtemplatiuo (⁊ i terra) id ē i actiuo: q2 nec acti uus placet deo ſine hūilitate. (ſuſcitās de terra inopem ⁊ de ſter. erigēs paupem) in hoc verſu liberatio a duob⁹ pec catis tangit̄. ſ. ab auaricia ⁊ luxuria. vere eñ inops ē aua rus. ſm ꝙ dicit Jeronymus auaro deeſt tam qd̄ hꝫ ꝗꝫ qd̄ nō habet iſtum qñqꝫ ſuſcitat dñs (de terra) .i. de ſepul cro auaricie Amos.vij. Quis ſuſcitabit iacob q2 paruul⁹ eſt miſertus ē dñs ſup hoc ecce ſuſcitatio bene ſuſcitauit dñs zacheū. q̄ dicit Luce.xix. Si quē aliquid defraudaui reddo quadruplū. ⁊ ſequitur hodie ſalus huic domui fa cta eſt (⁊ de ſter. erigens pau.) paup eſt luxurioſus cuius omnē ſpiritualē ſubſtantiā ignis luxurie cōſumpſit. Iob. ignis eſt vſqꝫ ad con. deuo. hic iacet in ſtercore .i. in fetore Ioelis.j. Cōputruerūt iumenta in ſtercore ſuo. Grego. iu mēta in ſtercore cōputreſcere eſt carnales homines in fe tore luxurie vitam finire ⁊ talem quandoqꝫ erigit dñs: vt Luce.xv. De filio ꝓdigo qui conſumpſit ſubſtantiam ſuā cum meretricibus viuendo luxurioſe habet̄. ibo ad patrē meū. ⁊ ꝙ iuit ⁊ ſuſceptus eſt ⁊ data eſt ei ſtola prima ſic au tem erigit ⁊ ſuſcitat (vt col. eū cū prin.) id eſt cū angelis in gloria ſicut ſupra expoſitum eſt. vel aliter ita eripit eos de peccatis ⁊ tñ eos etiam exaltat ꝙ facit p̄latos in eccleſia hoc eſt (vt col. eū cū prin. po. ſ.) .i. cū p̄latis qui ſunt prin cipes eccleſie ſic ſuſcitauit paulum ⁊ petrū quos de ſtatu peccati eripuit ⁊ ꝓmouit ad ſtatum p̄lationis. ſed nota ꝙ arguit illos h̄ qui ſe dignitatibus ingerunt nec expectant ꝙ dominus collocet eos ibi contra illud Hebreo.v. Nec quiſqꝫ ſumit ſibi honorem. ſed qui vocatur a deo tāqꝫ aa ron (q̄ ha. fa. ſterilē in do. ⁊c.) .i. illum qui erat ſterilis ⁊ in fructuoſus ſine fructu penitentie in eccleſia facit eſſe fru ctuoſum in tñ vt ſit mater (filiorum) .i. bonorum operuꝫ facit dico (matrem) non triſtem in pariendo ſed (letan tem) in filiis. Ioh.xvj. Mulier cum parit triſtitiam hꝫ cū autē pe. maſ. iam nō me. preſſure. ij. Cor.ix. Hylarem datorem dili. deus p̄latum etiam facit dominus habitare (in domo) eccleſie vt matrē filioꝝ letantem quādo liben ter ⁊ gaudenter ſubditoꝝ neceſſitatibus condeſcēdit Gre gorius. Curandū quippe eſt vt rectorē ſubditis ⁊ matrem pietas ⁊ patrem exhibeat diſciplina. verſus. Verbera pa tris habes vbera matris habe. talem matreꝫ ſe exhibebat apoſtolus dicens. ij. Cor.xij. Ego autē libētiſſime impen dam ⁊ ſuperimpendar egoipſe ꝓ animabus veſtris.

Pſalmus CXIII

ps.cxiij. 1 In exitu iſrael de egypto: domus iacob de populo barbaro.

Titulus (alleluia) ſupra inuitauit gentes ad laudeꝫ. in iſto pꝫ. inuitat litteraliter iudeos. recolendo dei beneficia ſibi facta. ſpūaliter aūt xpianos qui ſunt nouus populus domini. quibus ꝑ quedam beneficia antiquo populo col lata in hoc pꝫ. oſtendit ꝓpheta que ⁊ quanta beneficia do minus ſpūaliter conferat. vnde ⁊ alleluia q̄ ē vox laudis ꝓponitur. Intentione vocat ad laudem ⁊ cultum vi. dei. Modus tripartitus ē. pꝫ. In prima pte dicit ꝓpheta que mirabilia fecit de⁹ iudeis in figura xpianis in ſpiritu. In ſecunda quare deus hoc fecerit querit ibi (quid ē tibi ma re) ⁊ ſoluit ibi (a facie) In tercia ſimulacra gentiū inania eſſe demonſtrat ⁊ religionem xpianam cōmendat ibi (ſi mulacra) Dicit itaqꝫ (In exitu iſrael de egypto) .i. duꝫ il le populus ad litteram veniret de egypto (domus iac. de populo bar.) idem ē barbari eñ ſunt oēs ꝓter grecos he breos ⁊ latinos. d̄ hoc exitu hr̄ Exo.xij. In exitu itaqꝫ iſto

Facta eſt iudea ſanctificatio eius iſrl' po teſtas eius. 2

Facta ē iudea) .i. terra ꝓmiſſionis (ſanctificatio eius.) ſcꝫ iſrael vel (iacob) .i. populi iudeoꝝ qui in terra ꝓmiſſi onis ſanctificatus eſt colendo verū deum ⁊ illam etiā ſan ctificauit que prius erat polluta ꝑ ydolatriaꝫ (iſrael) ſup ple factus ē (poteſtas eius) terre q2 eam poſſedit eiectis aliis populis gentium que ibi habitabant.

Mare vidit et fugit iordanis conuerſus eſt retrorſum. 3

Mare vi.) .i. ad moduꝫ videntis obediuit ſimile ſupra viderunt te aque deus (⁊ fugit) .i. diuiſum eſt vt populus pertranſiret. Exodi.xiiij. Abſtulit illud domin⁹ flante ven to vehementi ⁊ vrente tota nocte breuiter tāgit ꝓpheta il la beneficia quedam etiā pretermittit. vnde ⁊ ſtatim adiū git (iordanis cōuerſus eſt retrorſum) ꝗtū ad ſuperiorem partē pars enim inferior deſcēdit in mare mortuū.

Montes exultauerunt vt aries: et colles ſicut agni ouium. 4

Montes exulta. vt arie. ⁊ colles ſi. ag. ouiū) de h̄ ad lit terā nihil inuenit̄ in hyſtoria niſi ꝙ ſcopuli arnō inclinati fuerūt Numeri.xxj. vñ patet q2 ⁊ ibi facta ⁊ hec dicta figure ſunt. ideo myſtice exponamus ⁊ pmo allegorice (in exitu iſrael) .i. populi xpiani deū videntis ꝑ fidem (de egypto) vel ad litterā q2 de egypto ⁊ de aliis gentib⁹ conuerſi ſūt ad fidem vel (de egypto) .i. de tenebris infidelitatis ⁊ i ex itu (domus iacob) .i. eccleſie contra vicia luctantis (d̄ po pulo barbaro) .i. infidelium vel demonum omnis eñ lin gua que deū nō confitetur barbara eſt (facta ē iudea) id ē apoſtoli q̄ de iudea fuerūt (ſanctificatio eius) q2 ſanctifi cauerūt populū xpianum baptizando p̄dicādo ⁊ manus imponēdo. Ioh.iiij. ſalus ex iudeis ē (⁊ iſrl') .i. ipſi apoſto li (poteſtas eius) quia potenter curauerunt eoꝝ infirmi tates vñ Act.iiij. Virtute magna reddebāt apoſtoli teſti monium reſurrectionis dñi no. ie. xpi vel ſic (facta ē iu.) .i. confeſſio nominis xpi (ſanctificatio eius) q2 ad Roma nos.x. Ore cōfeſſio fit ad ſalutem (⁊ iſrael) .i. ipm videre deum ꝑ fidem (poteſtas eius) quia ꝑ hoc magnā poteſta tem acceperunt de qua Ioh.j. quotqt autēꝫ rece. eū de. e. p. ſ. d. f. hiis q̄ cre. in no. eius. (mare vidit ⁊ fugit) per ma re intelligunt̄ ꝑſecutores fideliū q̄ eos multis vndis ama ris. ſ. ꝑſecutionibus tondebant ipſi viderunt quō apoſto li ⁊ fideles cōualeſcebant ⁊ ꝯfundebant eos ⁊ fugerūt. id ē eis ceſſerūt nō valētes reſiſtere ſpiritui q̄ loq̄bat̄ ⁊ opa bat̄ (iordanis) .i. humilis deſcenſus ad baptiſmū (cōuer ſus eſt retrorſum) vnde deſcendebat. ſ. ad xpm vnde ve nit baptiſmus ducens baptizatos. Eccleſiaſti.j. ad locuꝫ vnde exeunt flumina reuertunt̄. nec ē alia via ad regnum ꝓmiſſum. Ioh.iij. niſi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpiri tuſancto nō pōt intrare in reg. dei ⁊ de hiis (mōtes) id eſt apoſtoli (exultauerūt ſicut arietes) .i. ſicut boni duces gre gis xpi ⁊ cornib⁹ duoꝝ teſtamētoꝝ ſuū gregē defendētes a lupis rapacib⁹ .i. ab hereticis vñ ⁊ ſupra habuim⁹ affer te dño filii dei afferte dño filios arietuꝫ .i. illos q̄s apl'i ge nuerūt xpo de q̄bus filiis addit (⁊ col.) .i. minores ſbiecti montib⁹ p̄dictis (exultauerūt) ſupple. cū arietib⁹ (ſic agni ouiū) .i. ſic ſimplices inocētes ⁊ matrē eccleſiā cognoſcē tes ⁊ a p̄dictis arietib⁹ gñati h̄ ei ſunt in agnis ouium hꝫ oēs tam maiores ꝗꝫ minores exultauerūt de ꝯfuſiōe et fu ga inimicoꝝ ⁊ de victoria ⁊ ꝓfectu eccl'ie. Eſa.ix. poſtqꝫ d̄ incarnatiōe tetigit dicens habitātib⁹ i regiōe vm. mortis. lux or. ē eis. ſubiunxit multiplicaſti gentem ⁊ non magni

Allegorice

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf